

THE MAKING OF:

Fantastic sights leap at you in **3-DIMENSION!**

TITANIC II

-LAST CALL FOR HUMANITY

Amazing!

Exciting!

Spectacular!

Starring

Richard CARLSON - Julie ADAMS
Rex REASON - Whitner BISSEL
and Richard DENNING

Directed by Jack Arnold
Screenplay by Harry Essex
and Arthur A. Ross

ET SCENARIO TIL VIKING-CON 20
AF SANNE HARDER BENARZI

THE MAKING OF TITANIC II

Af Sanne Harder Benarzi

Sanne Harder Benarzi
Frejaskgade 5, 3. tv
2200 KBH N
Tlf: 26510251

INDHOLD

FORORD	3
SCENARIETS BAGGRUND - VIRKELIGHED OG FANTASI	4
SCENARIETS HANDLING - KORT	4
TITANIC IIS PLOT	5
FILMENS TEKNISKE SPECIFIKATIONER	6
ROLLERNE	6
REKVISITTER, INDRETNING AF SPILLOKALE OG ANDRE VIRKEMIDLER	7
SCENERNE	7

APPENDIKS

SPØRGSMÅL TIL SPILLERNE (FEM ARK)

SPØRGSMÅL TIL SKUESPILLERNE

KARAKTERERNE

BIPERSONER

FILMSPROG

PLAN OVER R.M.S. TITANIC II

FORORD

Som ægte filmentusiast har jeg i efterhånden mange år frekventeret natfilmfestivaler, undergrundsklubber for filmfreaks og særforestillinger på Cinemateket i København. Gennem disse alternativer til de kommercielle biografer, har jeg stiftet bekendtskab med en bestemt genre: Filmene om film.

Som oftest bliver de lavet i løbet af produktionen af en større film - fx husker jeg at have set en glimrende dokumentar om tilblivelsen af Terry Gilliams "12 Monkeys" (med al respekt for Terry Gilliam må jeg indrømme, at den faktisk gjorde større indtryk på mig end filmen den handlede om!). Det er nu ikke altid, at filmen om filmen bliver lavet samtidig med den pågældende film. Ofte er der flere år imellem dem. I sådanne tilfælde indeholder den typisk en masse interview med skuespillerne, producenten og instruktøren. "The Making of Titanic II" skal forestille at være en dokumentarfilm om en film.

Nogle gange formår producenter ikke helt at forestille sig, hvor stor succes en film vil få. For eksempel rygtes det, at "Star Wars - Episode IV" startede som én eller anden ung instruktørs sære idé. Som bekendt er den nu en af filmhistoriens største kassesucceser. En anden film, hvis succes er kommet bag på producenterne, er "The Rocky Horror Picture Show". Specielt i dette tilfælde er det ikke så underligt, for filmen er i sig selv umådelig langt ude. Alligevel er den blevet en klassiker, for der er opstået en kult omkring den, og der findes folk, der har set den hundrede eller tusindvis af gange.

Filmen "Titanic II - Last Call for Humanity", som dette scenarie handler om, skal forestille at være sådan en film. I sig selv er den temmelig elendig, men bizart nok har netop dét gjort den til en succeshistorie. En undergrundskultur er opstået omkring den. Fans i hobetal samler på billeder og memorabilia fra den, og hele kongresser bliver afholdt til dens ære.

Lyder det usandsynligt? Så tænk på Star Trek-konceptet - oprindeligt var det en 60'er tv-serie med et skrabet budget, men idag findes der tusindvis af fans verden over!

Scenariet "The Making of Titanic II" handler dog ikke bare om en kikset film, der blev et hit på trods af at den havde oddsene imod sig. Det handler mest af alt om fem skuespillere, hvis drømme gik i vasken, selvom filmen der besøgte deres skæbne blev en succes. Det lyder måske temmelig tragisk, men alligevel er scenariet ment som en komedie, om end af den bittersøde slags. Rollerne lægger med vilje op til stereotyp og karrikeret rollespil, og som interviewene skrider frem, bør det fremgå tydeligt, at skuespillerne selv havde indflydelse på filmens dårlige udfald. Så spørgsmålet er hvor ondt man behøver at have af dem.

SCENARIETS BAGGRUND - VIRKELIGHED OG FANTASI

Egentlig er det ikke ret meget af "The Making of Titanic II" som jeg selv har fundet på. Idéen med at lave et scenarie, der tog udgangspunkt i en af halvtredsernes B-film, fik jeg fra mit filmfreakede bekendtskab, Max Møller. Da Max alligevel altid får flere idéer end han kan nå at bruge, huggede jeg den straks fra ham. Titanic IIs plot har jeg tyvstjålet fra scenariosynopsen på det scenarie, som selvsamme Max Møller påstår er verdens værste scenarie. Det er skrevet af Sigurd Rubech til kongressen Fastaval år 1997. Hvis du har lyst til at læse den synopsis, der er mit udgangspunkt, finder du den på Atlantis' scenariedatabase (<http://atlantis.trc.dk>). Du kan enten søge på "Rubech" eller på "M/S Titanic II".

Også spilpersonerne har jeg "stjålet". De er nemlig redigerede versioner af virkelige skuespillere, fra virkelighedens B-film. Jeg har selvfølgelig skrevet lidt til og sorteret det mest irrelevante fra, men i bund og grund er der tale om virkelige skæbner. Størstedelen af castet er fra "Creature from the Black Lagoon", så hvis man vil se hvordan de i virkeligheden var som skuespillere, kan man leje dén. Rollerne er bygget sådan op, at spillerne selv skal beskrive deres karakterer. Dette er del af fortællerrollespilskonceptet.

Den eneste del, jeg helt selv har fundet på, er konceptet med "The Making of - ", som er rammefortællingen. Også her er jeg sprunget over hvor gærdet er lavest, for det er denne del, hvor jeg har lagt op til, at spillerne skal improvisere mest.

Grunden til jeg har stjålet meget, og efterladt en hel del op til spillerne, er nu ikke fordi jeg er doven. Der er mening med galskaben. Jeg håber at scenariets skitseagtige præg lægger op til at du og dine spillere selv vil fylde hullerne ud. Da jeg læste skuespillernes baggrunde i "Maltins Filmencyklopædi" blev jeg dybt rørt. Ikke af selve teksterne, men af alt det, jeg syntes man kunne læse mellem linierne. Jeg håber, spillerne vil blive lige så fængslede.

Selvom "The Making of Titanic II" hører til i den letbenede genre, er det hverken let at sætte op eller at spille, netop fordi det indeholder så meget improvisation. Jeg anbefaler at du begynder med at læse hele manuskriptet igennem, og tager stilling til, hvor meget du vil holde dig til manuset, og hvor meget du vil improvisere. Under alle omstændigheder skal du sørge for at holde en stram pacing, så spillet ikke kommer til at trække ud i mere end fire timer, for længere mener jeg ikke historien og tematikken kan bære. Der kan frit klippes både i interviewstoffet og i "filmen".

SCENARIETS HANDLING - KORT

Scenariet skal forestille at være en dokumentar fra 1982, der handler om en gammel B-film af horror/sci-figenren, der er gået hen og er blevet en klassiker. De fem hovedpersoner bliver interviewet om filmen, om deres indbyrdes forhold, om deres forhold til (den nu afdøde instruktør) Jack Arnold, om Universals indgriben da budgettet blev overskredet, om Julie og Jacks tid som elskende/ægtefolk, om rollerne, og om deres forhold til fanskaren. Først og fremmest er det

historien om en middelmådig Hollywoodproduktion, der - på trods af at den havde alle odds imod sig - alligevel gik hen og blev uforglemmelig.
Ind imellem interviewene vises klip fra filmen.

TITANIC IIS PLOT

Den del af scenariet, der på forhånd er forholdsvis kortlagt, er klippene fra "Titanic II". Et par elementer er dog overladt til tilfældet. Flere af karaktererne vil muligvis blive zombificeret, og hvem ved vi ikke. Desuden er der mulighed for, at spillernes improvisation i dokumentardelen kan have indflydelse på spillefilmens forløb. Dog skal den mandlige helt, spillet af Richard Carlson, gå fri og overleve, og det samme skal Julie Adams rolle. Hvis du som spilleleder kan overskue det, må den historie, der opstår gennem interviewene, gerne have afgørende betydning for filmen. Under scenariets testspilning fik en af skuespillerne fx overtalt instruktøren til at inkludere nogle syngepiger, hvilket betød, at sidste halvdel af filmen blev til en musical!

Filmens plot i sig selv er totalt debilt. En gruppe flyvende svampe fra Mars ville i 1912 indtage Jorden - men her var desværre for varmt for dem, og derfor ville de tilkalde en gammel isgud, Ithaqua. Det krævede en bunke ofringer på et bestemt sted ude over Atlanterhavet. Dem forsøgte de at skaffe ved at overtage hjernen på nogle forretningsfolk og få dem til at lave krydstogtskibet Titanic, som de onde marssvampe godt nok fik sænket - men deres ritual blev desværre afbrudt, da den lille pige, der var fokus for deres ritual, slap væk. 40 år senere står stjernerne igen rigtigt, og svampene prøver på ny at gennemføre ritualet med de intetanende mennesker ombord på Titanic II.

Det imponerende skib Titanic II er en præcis kopi af dets forgænger, og lige som hende stævner det ud fra England, med kurs mod New York.

Da Titanic II når de rigtige koordinater, støder det, ligesom sin forgænger, på et isbjerg. Der er svampesporer i luften, og når først svampene er kommet ind ad offerets øre/næse/mund, bliver personen overtaget. Offeret har dog stadig mulighed for, med viljens kraft, at modstå svampene i de tidlige stadier.

Da skibet er tre timer om at synke, giver det rigelig tid til at foretage sig ting og sager. Kaptajnen var netop samlet omkring middagsbordet, i selskab med skibets mest prominente gæster - en forsker, en ung rigmand og hans forlovede, samt en dr. phil. i okkultisme.

Heldigvis er der mulighed for at finde ud af hvad der foregår, for hjælpen er nær i form af et poltergeist, der repræsenterer en af R.M.S Titanic Is afdøde passagerer. Dog er gode dyr rådne, for panikken hersker blandt passagererne og radioen er død. Karakterernes eneste chance er at komme til at foretage et nødopkald til det nærliggende hvalfangerskib "Oregon".

Nu er missionen at nå gennem den synkende skude, ned til David Reeds kahyt - for han er radioamatør, og har sin radio med. På vejen skal de forbi skibets restaurant, hvor en mængde overtagede passagerer har forsamlet sig, og er ved at tegne et pentagram. Ved et tilfælde får de fat i Kay Lawrence, og mener, hun er det perfekte offer. Nu skal mændene altså både frelse Kay, og nå ned til radioen, der befinder sig bagerst i den synkende skude.

FILMENS TEKNISKE SPECIFIKATIONER

"Titanic II - Last Call for Humanity"

Årstal: 1952

Intruktør: Jack Arnold

Script: Harry Essex

Athur A. Ross

Produceret af: Universal Studios

Taglines:

Fantastic Sights Leap at You in 3-DIMENSION!

Amazing! Exciting! Spectacular!

In scientifically perfected, eye-resting, full sepia Monocolor!

An old evil returns to the 7 seas!

ROLLERNE

Scenariets roller er rudimentære beskrivelser af seks skuespilleres karrierer. De skal kun betragtes som oplæg til, at spillerne selv skal konstruere en personlighed. Denne personlighed - samt hele fortællingen bag skabelsen af "Titanic II - Last Call for Humanity" - bliver yderligere udviklet gennem interviewene. Til en hvis grad har spillerne selv frit slag under interviewene, men interviewerens spørgsmål er temmelig ledende, og det er gennem disse, at forskellige temaer bliver bragt på bane.

For at hjælpe spillerne med at fortolke deres roller, har jeg vedlagt fem papirer med spørgsmål om karaktererne til spillerne, som jeg vil foreslå de lægger ud med at besvare (hver for sig). Alternativt kan du (spillederen) inden spilstart stille spørgsmålene mundtligt til hver enkelt spiller.

Bagerst i scenariet finder du en oversigt over karaktererne.

REKVISITTER, INDRETNING AF SPILLOKALE OG ANDRE VIRKEMIDLER

Hvor meget du vælger at gøre ud af rekvisitter og indretning, er op til dig som spilleleder, men jeg har et par forslag.

Hvis spillokalet er stort nok til det, kan du indrette to lokationer: Et hvor spillerne befinder sig ombord på Titanic II, og et hvor de bliver interviewet. Dette vil gøre det lettere for spillerne, da det er en effektiv måde at markere på, at de skal skifte fra den ene rolle til den anden.

Titanic II kan være et stort bord med stole omkring. Scene 3 begynder med, at karaktererne sidder omkring et bord. Sørg for, at spillerne kommer til at sidde, som deres karakterer ville i filmen, det vil sige med kaptajnen for bordenden, Jed Grant og Kay Lawrence ved siden af hinanden, og så videre.

Interviewlokationerne kan du repræsentere med en kreds af stole, der vender mod hinanden. Selvom spillerne ikke kan tale direkte til hinanden under interviewscenerne, er det vigtigt, at de følger med i, hvad hverandre siger. Du kan også hænge scenariets forside op på væggen for stemningens skyld. Som rekvisit kan du eventuelt erhverve dig lidt Monsterslime, som man kan købe på dåse i BR-legetøjsforretninger. Det kan formes som slim, der kommer ud af mund, næse og ører på zombieerne.

Soundtracket er selvfølgelig en vigtig del af enhver B-film. Jeg anbefaler musikken fra "Creature From the Black Lagoon" (score af Hans J. Salter), der lyder tilpas billigt, med skingre trompeter i mono. Det er svært at få fat på, men kan evt. købes via <http://www.intrada.com/>. Du kan også have lidt "Den Glade Enke" (af Franz Lehár) i baghånden, til når skibets orkester spiller.

SCENERNE

Introduktion

Begynd med at præsentere spillerne for scenariets koncept. Forklar dem lidt om "The Making of -" film, sådan at de ved, hvad der er tale om. Netop denne film - "The Making of "Titanic II - Last Call for Humanity"" - er i rollespillets univers en kitch-klassiker, der på én gang bliver grinet af og elsket af talrige fans. Den oprindelige film er fra 1952, men "The Making of-" filmen er fra 1982, og skuespillerne er blevet gamle, og for de flestes vedkommende fallerede. Husk endelig, at du opererer i to tider, og at ingen af dem er nutiden! For at hjælpe spillerne med at huske dette, kan du fx beklæde bagvæggen i studiet med orange hessiantapet, eller hvad du nu ellers kan finde på.

Del rollerne ud, og sørg for, at hver spiller føler sig fortrolig med sin karakter.

Scene 1: "Titanic II - Last Call for Humanity"

Scenariet lægger ud med en sekvens fra filmens begyndelse. Tal meget gerne i filmsprog - fx: "Exterior, middagstid, establishing shot af skibet og kajen. Closeup af karakteren Kay Lawrence, der beundrende kigger op på skibet", etc. Se den lille ordliste i appendiks for yderligere inspiration.

Den første filmsekvens introducerer filmens karakterer, idet de går om bord på skibet "Titanic II", der ligger for anker i Southampton, England. Jeds onkel og tante kysser Kay på kinderne, og kniber en tåre, da de sætter det unge, nyforlovede par på båden. Jed stikker kuffertdrengen en seddel, der får hans ansigt til at lyse op. Som de går op ad landgangen, taber Kay sit lommeørklæde, netop som de går forbi David Reed.

Nede på kajen kommer Dr. Schtroumpf masende med en god del besynderligt udstyr: Kolber, bunsenbrændere og elektriske apparater vælter ud, da en uforsigtig bærer taber en taske.

Klip til David Reed, der har fået tildelt en kahyt, og som er ved at pakke sine sager ud - heriblandt en stor radio, han er nemlig radioamatør. Det banker på døren, og det viser sig, at det er kaptajnen, der har hørt om den berømte havbiolog, og nu vil hilse på ham.

Spillerne må gerne spille deres roller, men meningen med scenen er først og fremmest at introducere deres filmkarakterer.

Scene 2: interview

Vi klipper til dokumentaren.

Første interviewdel går ud på at etablere rollernes identitet, og hvilken karakter de spillede i filmen "Titanic II - Last Call for Humanity". Spillerne bliver interviewet én af gangen, og det fremgår, at de ikke befinder sig på samme lokalitet, og muligvis heller ikke i samme tid (en af spillernes interview kan fx være i sort/hvid, og en andens i farver).

Interviewdelen er scenariets rammefortælling, og det er meningen, at den i høj grad skal improviseres frem. Handlingen i filmsekvenserne er derimod forholdsvist fastlagt på forhånd, bortset fra rollebeskrivelserne, der improviseres frem i første interviewdel. I scenariets appendiks finder du en række spørgsmål til hovedpersonerne, der skal sætte dem igang med at fortælle historien - der i høj grad er et intrigerollespil. Hvis du kan køre scenariet uden at læse op fra dem er det ideelt, men hvis du vil gøre opgaven lidt lettere for dig selv, kan du støtte dig til dem. Sørg dog for ikke at gennemgå dem alt for slavisk, men tag i stedet udgangspunkt i spillernes påfund.

Husk at karaktererne ikke kan tale sammen. Alligevel er det meget vigtigt, at de er opmærksomme på hvad hverandre siger, for historien om Titanic IIs tilblivelse skabes netop af spillernes reaktioner på interviewerens spørgsmål.

Scene 3: "Titanic II - Last Call for Humanity"

Kaptajn Morgan sidder bænket omkring middagsbordet, sammen med skibets vigtigste passagerer: Den unge rigmand Jed Grant, hans forlovede Kay Lawrence, forskeren David Reed og Dr. Schtroumpf. Der er dækket op med krystal, sølv og damask. Kaptajnen sidder med ryggen til et

stort panoramavindue, hvorfra der er udsigt over havet (men det er meget mørkt udenfor, så man kan ikke se det lige nu).

Selskabet har netop indfundet sig og venter på maden, da førstestyrmanden melder sig og tilbyder at vise broen frem.

Selvom skibet er en eksakt efterligning af det oprindelige Titanic, er der dog foretaget visse forbedringer. Fx er broen denne gang udstyret med en radar, der kan fortælle, om der skulle være isbjerge i nærheden. For at dobbeltsikre sig har skibet oven i købet en udkigspost - dvs en mand, der står udenfor og spejder. Styrmanden giver en rundvisning, mens andenstyrmanden står ved roret. Han gør specielt meget ud af at vise dem radaren, der er en grøn skærm med et billede af en cirkel med en slags viser, der drejer rundt. Hver gang den når kl. tolv, giver den et lille "blik" fra sig. Efter endt rundvisning går selskabet tilbage til Kaptajn Morgans gemak for at spise.

Et stykke inde i middagen (det er ikke nødvendigt at rollespille hele middagen, bare klip til den relevante del, med mindre spillerne føler behov for at chit-chatte lidt) kommer styrmanden løbende op ad trappen. Han er helt bleg. Han fortæller han lagde mærke til, at han ikke kunne se lys fra udkigsposten. Da han gik ud for at undersøge det, så han, at matrosen, der var på vagt, var besvimet. Han har ikke undersøgt ham nærmere, men er bare løbet op til kaptajnen med det samme.

Karaktererne skynder sig nok ud på dækket til matrosen, der ganske rigtigt er tumlet om på dækket. Han bløder stærkt fra et sår i hovedet, og hvis man tager hans puls, er der intet at mærke. Hvis nogen vælger at blive på broen sammen med styrmanden, vil de opleve, at han opfører sig besynderligt. Han holder ikke øje med radaren, og roret får lov at passe sig selv. Han står bare og stirrer ud i luften. Noget grønt og slimet drypper fra hans øre og ned på uniformens revers. Det er et grelt tilfælde af svampeinfektion! Med mindre det er Kay Lawrence eller David Reed, der befinder sig sammen med ham på broen, vil vedkommende sikkert blive overtaget af de svampesporer, der flyver gennem luften.

Sandsynligvis er det folkene på dækket, der først får øje på isbjerget (der selvfølgelig i høj grad ligner et kulissemaleri), for sådan virker det umiddelbart mest dramatisk, men hvis det passer bedre, kan det også være den/de, der er blevet tilbage på broen sammen med den overtagede styrmand. Klip til interviewsektionen inden nogen af karaktererne når at reagere.

Scene 4: Interview

I denne interviewdel skal forholdet til instruktøren, Jack Andrews, etableres. Desuden viser det sig, at Julie Adams havde et forhold af en eller anden art til Jack Andrews.

Scene 5: "Titanic II - last call for humanity"

Den zombificerede styrmand har sat retning lige mod isbjerget. Karaktererne forsøger at flå ham væk fra roret, men han virker nærmest som om hans hænder er limet fast. Isbjerget kommer tættere og tættere på. Først i aller sidste sekund lykkes det dem at få ham til at give slip, efter at han har taget en umenneskelig bunke tæv. De ser bådens stævn passere isbjerget, og tror de er gået fri. Men så hører de hvinet af metal, der bliver brudt op, idet skibets side kolliderer med den del af isbjerget, som ligger under havets overflade. På tavlen over skibets struktur tænder seks røde dioder, og gør opmærksom på, at seks af skibets vandtætte rum er blevet beskadigede. Skibet vil uværgeligt synke - præcis som dets forgænger.

Da kaptajnen kalder radiatorummet, svarer ingen. Radiorummet ligger i bunden af skibets stævn, og for at komme derned, skal man igennem "Crew Quarters".

Vild panik er brudt løs ombord på skibet. Passagererne husker alt for godt, hvad der skete med "Titanic I". En mand klynger sig desperat til Dr. Schtroumpf, og beder for sit liv: "Få mig væk herfra!" hylér han. En kvinde skubber sin lille søn i armene på Kaptajn Morgan, og skriger: "Red mit barn!"

Alle er på vej mod dækkene, hvor de håber på at få plads i redningsbådene.

Døren til radiatorummet er låst, men det kan et par stærke mænd selvfølgelig klare. Værre er det, at radioen er blevet saboteret.

Heldigvis er Dr. Schtroumpf jo dr. phil. i parapsykologi. Han bemærker en overnaturlig kulde i rummet, der tyder på, at nogen fra "den anden side" forsøger at komme i kontakt med dem. Det er lige meget hvordan spilleren vælger at kommunikere med spøgelseset - hvis bare det er tilpas overbevisende, skal det nok virke.

Frem toner en lille pige. Hun har lyse slangekrøller, en nuttet, hvid blondegjole på, og små sorte laksko. Bag hende skimter man skyggen fra det hejseværk, hun hænger i. Hun fortæller, at hendes navn er Mary von Rottenchild, og at hun døde i det sidste forlis. Hun har ventet her på den anden side i fyrré år, selvom "lyset har kaldt på hende". Hun har nemlig noget vigtigt at sige til karaktererne: Menneskehedens skæbne ligger i deres hænder. Skibet er blevet overtaget af flyvende svampe fra Mars. De er kommet for at overtage Jorden, men da her er for varmt for dem, vil de tilkalde en gammel isgud, Ithaqua. Til det skal de bruge en masse menneskeofre. For at tækkes Ithaqua, skal ofringen ske netop på dette sted.

Da Mary har talt færdig, forsvinder hun.

Hvis ikke spillerne selv kommer i tanke om det, må du gerne ende denne sekvens med at minde David Reed om, at han har en radio i sin kahyt.

Scene 6: Interview

Af denne scene skal det fremgå, at Rex Reason følte sig snydt i forhold til produktionen, fordi han oprindeligt var blevet lovet en hovedrolle. I stedet viser det sig, at han bare skal spille Richard Carlsons rival overfor Julie Adams. Hvorvidt han ligefrem saboterede filmen, er op til de andre karakterers vidneudsagn.

Scene 7: "Titanic - last call for humanity"

David Reeds kahyt ligger naturligvis til agter, altså i den diametralt modsatte ende af skibet i forhold til hvor karaktererne befinder sig. For at komme derned, skal man bl.a. gennem 1. klasses restaurant.

Der er stadig mennesker overalt. De er endnu mere desperate nu, for det har vist sig, at nogen har dumpet alle redningsbådene flere sømil bagude. Skibet er forvandlet til en synkende ligkiste. Nogle sidder opgivende og venter på døden, mens andre farer skrigende omkring. Ude på dækket står skibsorkesteret og spiller "Den Glade Enke". Udendørsscener af det synkende skib får man dog ikke at se, for det ville koste for meget at iscenesætte.

I restauranten får karaktererne et chok. Manglen på skibspersonale burde have strejft dem som underlig allerede. Nu finder de ud af, hvad der er blevet af dem. I den store restaurant er alle stole og borde blevet fjernet eller rykket ud til siden, og et kæmpe pentagram er blevet tegnet på gulvet. Besætningsmedlemmerne, der ser meget udtryksløse ud i ansigterne, står og rokker frem og tilbage med armene strakt frem for sig, mens de udstøder en dyb, brummende messen. Man ser i et nærbillede, at grønt slim drypper fra deres ører.

Pludselig bliver spilpersonerne opdaget af en zombie. Klip til interview.

Scene 8: Interview

I denne scene viser det sig, at Julie Adams og Richard Carlson muligvis havde en affære, og at den kan have betydet et yderligere pres på instruktøren Jack Arnold, der i forvejen havde problemer med et besværligt cast, og en trængt økonomi.

Scene 9: "Titanic II - Last Call for Humanity"

En slåskamp bryder løs, da zombierne får øje på karaktererne. En af dem griber fat i Kay Lawrence, og prøver at trække afsted med hende. Mændene prøver at få hende fri, men zombierne er i overtal. Pludselig lyder en voldsom bragen og knagen. Skibet er ved at knække på midten, og restauranten bliver delt i to. Vandet skyller ind over dem, og zombier såvel som karakterer rutcher af sted. Vi ser et full shot af skibet udefra. En lille, lidt sølle udseende model af Titanic, der ligger i en balje vand (man kan skimte kanten), bliver knækket i to. Den del, der var skibets bagende, ligger meget lavt i vandet.

Indenfor ligger karaktererne i et rum, der mest af alt ligner et halvtomt filmstudie (hvilket det da også er). Det er blevet ekviperet med en maskine med gevind og tandhjul, der skal forestille at være skibets motor. Gulvet er oversvømmet med vand.

Kay Lawrence har det ikke så godt. Hun har slået hovedet, og det meste af hendes kjole er blevet flået i stumper og stykker. Kun corsagen er tilbage af kjolens overdel, og underdelen er blevet lårkort. Heller ikke David Reed har det helt godt: Vi ser i et nærbillede, at han har slået knæet slemt. Heldigvis er det ikke værre, end at han heltemodigt kan ignorere smerten resten af filmen igennem.

Fra maskinrummet til David Reeds kahyt er der ikke så langt, og de når hurtigt derover. Reed når dog ikke at tænde for sin radio. Nærkontakten med zombierne har desværre betydet, at mindst én af karaktererne er blevet overtaget af svampene fra Mars. Kay Lawrence og David Reed er "immune", fordi de er filmens helte. Den, der mest oplagt vil blive overtaget, er Jed Grant, men det kan også være en anden af karaktererne - fx én, der ikke har haft så meget at lave i scenariet, eller hvis rolle har fremstået som lidt suspekt.

Den overtagede person griber pludselig fat i Kay, og tvinger hende til at følge med sig. Da de andre prøver at stoppe ham, hiver han en pistol frem (spørg ikke hvor den kommer fra, eller hvordan krudtet kan være tørt - sådan er det bare!) og truer med at skyde hende, hvis de ikke lader ham tage hende med sig.

Scene 10: Interview

I denne scene fremgår det, hvorfor effekterne på "Titanic II" ser så billige ud. Filmen overskred sit budget, og Universal smækkede kassen i. Whit Bissel havde mulighed for at skaffe penge ved at trække i nogle tråde, men nægtede at hjælpe.

Scene 11: "Titanic II - Last Call for Humanity"

Karakterzombien bolter døren udefra.

David Reed sørger for, at der bliver sendt et nødopkald (hvis ikke, bliver der det alligevel). Men han (og eventuelt andre karakterer, der ikke er overtagede) er låst inde i kahytten.

Klip til a la carte-restauranten agter i skibet. Karakterzombien kommer slæbende med den halvt bevidstløse Kay Lawrence. De andre zombier har klargjort et nyt pentagram, denne gang med et alter (af papmaché) opstillet i midten. Zombierne lægger Kay Lawrence på alteret, og begynder deres monotome messen.

Nede i David Reeds kahyt toner gespænstet af den lille pige, Mary von Rottenchild, frem. Hun fortæller, at Kay Lawrence er ved at blive ofret, og at hvis det sker, fremmanes isguden Ithaqua, og menneskeheden vil blive tilintetgjort. For fyrré år siden var det hende, der skulle ofres, men det lykkedes hende at slippe væk, og i stedet druknede hun i de kolde vandmasser.

Ingen dør er heldigvis så tyk, at en helt ikke kan komme igennem den. Hvordan det lykkes David Reed at komme ud er ligegyldigt, pointen er, at lige meget hvad spilleren forsøger, så lykkes det.

Klip til restauranten. Ritualen er ved at nå dets kulmination, og karakterzombien har fået en kniv, som han skal gennembore den stadig bevidstløse Kay Lawrences hjerte med. Pludselig dukker David Reed op.

Der er flere måder, han kan tackle zombierne på. Enten kan han bare skabe ravage, sådan at ritualen i forvirringen går i vasken, eller han kan forsøge at appellere til karakterzombiens menneskelighed, som der trods alt stadig er en smule tilbage af. Hvorom alting er, lykkes det ham at redde Kay Lawrence (der hurtigt kommer til live, når hun befinder sig i sin elskedes arme). Netop som han har fået fat i hende, begynder "Titanic II" at synke.

Scene 12: Interview

Interviewene i scene tolv foregår anderledes end i resten af filmen. Filmskaberne har nemlig overtalt de fem skuespillere til at møde hinanden igen efter tredive år, i "Simon's Drive-in Restaurant and Cinema". Stedet oser af nostalgi, og har indrammede stills fra blandt andet "Titanic II" på væggen.

"The Making of Titanic II"s filmcrew er mest ude på at fange skuespillernes følelsesmæssige reaktioner. Der bliver spurgt til hvordan det føles at se hinanden igen.

Scene 13: "Titanic II - Last Call for Humanity"

Det lykkes David Reed at få Kay Lawrence ud af skibet. Som de klynger sig til et stykke drivtømmer, ser vi redningsskibet "Oregon" nærme sig. Det tuder højlydt i hornet. Mens nødraketter eksploderer på himlen bag dem, kysser de to elskende hinanden.
Og credits.

ADAMS og CARLSON kissemisser afslutningsvis.

REED: "I think this is the beginning of a beautiful friendship..."

LAWRENCE: "Sure, honey. Just don't smear my lipstick."

SPØRGSMAÅL TIL SPILLERNE

Hvordan ser din rolle ud?

Hvad laver din karakter idag?

Har han/hun ticks eller dårlige vaner?

Hvilket temperament har karakteren?

Hvad ville din karakter gøre for at opnå succes?

Hvilken type filmstjerne er han/hun: Har karakteren fødderne på jorden, eller næsen i sky?

Hvordan har karakteren det med at blive interviewet om "Titanic II"?

Er karakteren tilfreds med sit liv/sin karriere?

Er din karakter en god skuespiller?

Hvad er karakterens største præstation?

SPØRGSMAÅL TIL SPILLERNE

Hvordan ser din rolle ud?

Hvad laver din karakter idag?

Har han/hun ticks eller dårlige vaner?

Hvilket temperament har karakteren?

Hvad ville din karakter gøre for at opnå succes?

Hvilken type filmstjerne er han/hun: Har karakteren fødderne på jorden, eller næsen i sky?

Hvordan har karakteren det med at blive interviewet om "Titanic II"?

Er karakteren tilfreds med sit liv/sin karriere?

Er din karakter en god skuespiller?

Hvad er karakterens største præstation?

SPØRGSMAÅL TIL SPILLERNE

Hvordan ser din rolle ud?

Hvad laver din karakter idag?

Har han/hun ticks eller dårlige vaner?

Hvilket temperament har karakteren?

Hvad ville din karakter gøre for at opnå succes?

Hvilken type filmstjerne er han/hun: Har karakteren fødderne på jorden, eller næsen i sky?

Hvordan har karakteren det med at blive interviewet om "Titanic II"?

Er karakteren tilfreds med sit liv/sin karriere?

Er din karakter en god skuespiller?

Hvad er karakterens største præstation?

SPØRGSMAÅL TIL SPILLERNE

Hvordan ser din rolle ud?

Hvad laver din karakter idag?

Har han/hun ticks eller dårlige vaner?

Hvilket temperament har karakteren?

Hvad ville din karakter gøre for at opnå succes?

Hvilken type filmstjerne er han/hun: Har karakteren fødderne på jorden, eller næsen i sky?

Hvordan har karakteren det med at blive interviewet om "Titanic II"?

Er karakteren tilfreds med sit liv/sin karriere?

Er din karakter en god skuespiller?

Hvad er karakterens største præstation?

SPØRGSMAÅL TIL SPILLERNE

Hvordan ser din rolle ud?

Hvad laver din karakter idag?

Har han/hun ticks eller dårlige vaner?

Hvilket temperament har karakteren?

Hvad ville din karakter gøre for at opnå succes?

Hvilken type filmstjerne er han/hun: Har karakteren fødderne på jorden, eller næsen i sky?

Hvordan har karakteren det med at blive interviewet om "Titanic II"?

Er karakteren tilfreds med sit liv/sin karriere?

Er din karakter en god skuespiller?

Hvad er karakterens største præstation?

SPØRGSMÅL TIL SKUESPILLERNE

Scene 2: Interview

Skuespillernes baggrund, og præsentation af deres karakterer.

Interviewspørgsmål til Richard Carlson
Hvad er Deres forhold til Science Fiction?

Interviewspørgsmål til karakteren Richard Denning
Hvorfor tog De rollen som Captain Morgan?

Interviewspørgsmål til Julie Adams
Hvad var Deres forhold til karakteren Kay Lawrence, som De spillede?

Interviewspørgsmål til Rex Reason
Hvorfor valgte De "Det Hvide Lærred"?

Interviewspørgsmål til Whit Bissel
Hvad var Deres første indtryk af resten af crew'et?

Interviewspørgsmål til Richard Carlson
Hvordan vil De betegne karakteren "David Reed"?

Interviewspørgsmål til Whit Bissel
Hvordan vil De karakterisere Deres rolle - Dr. Schtroumph?

Interviewspørgsmål til Rex Reason
Hvad karakteriserer for Dem figuren Jed Grant, som De spillede?

Scene 4: Interview

I denne scene bliver filmens instruktør, Jack Arnold, præsenteret.

Interviewspørgsmål til Richard Carlson
Hvad syntes De om Jack Arnold?

Interviewspørgsmål til Whit Bissel
Hvordan mødte De Jack Arnold?

Interviewspørgsmål til Julie Adams
Var det kærlighed ved første blik, da De mødte Jack?

Interviewspørgsmål til Richard Carlson
De har deltaget i mange produktioner, der lignede "Titanic II". Hvorfor tror De, netop denne film er blevet så stor en succes?

Scene 6: Interview

Her skulle det gerne fremgå, at der var jalousi mellem filmens to førende mandlige skuespillere.

Interviewspørgsmål til Rex Reason
Er det sandt, at De kun tog imod rollen "Jed Grant", fordi Jack Arnold havde lovet Dem, det var den mandlige hovedrolle?

Interviewspørgsmål til Richard Carlson
Der har gået rygter om, at Rex Reason saboterede filmens tilblivelse. Vil De mene det er sandt?

Interviewspørgsmål til Whit Bissel
Hvordan reagerede Rex Reason, da det gik op for ham, at hans rolle ikke var så stor, som han først havde regnet med?

Scene 8: Interview

Det viser sig, at Carlson og Adams muligvis havde en affære.

Interviewspørgsmål til Richard Denning
Er det sandt, at Richard Carlson og Julie Adams havde en affære under optagelserne?

Interviewspørgsmål til Julie Adams
Havde De og Richard Carlson en affære under optagelserne til "Titanic II"?

Interviewspørgsmål til Rex Reason
Ville De mene, det er korrekt at sige, at Richard Carlson var en nær ven af Jack Arnold?

Interviewspørgsmål til Richard Carlson

Hvad var Deres følelser for Julie Adams?

Interviewspørgsmål til Whit Bissel

Hvordan tror de, Jack Arnold reagerede på rygterne om at Carlson og Adams havde en affære?

Scene 10: Interview

Det viser sig, at Whit Bissel måske kunne have hjulpet med at rejse penge til filmen, efter at Universal satte hælene i.

Interviewspørgsmål til Richard Carlson

Da filmens budget blev overskredet og Universal smækkede kassen i, mener De så at Mr. Bissel svigtede? Han havde jo indflydelse på uddelingen af "the National Filmmaker's Scholarship"...

Interviewspørgsmål til Whit Bissel

Hvordan kan det være, De anbefalede Jack Arnold at undlade at søge "The National Filmmaker's Scholarship"?

Interviewspørgsmål til Richard Denning

Tror De, det ville have haft positive konsekvenser for Deres karriere, hvis Whit Bissel havde brugt sine kontakter til at rejse de fornødne penge til filmen?

Interviewspørgsmål til Julie Adams

Tror De det er sandt, at Jack Arnolds psykiske velbefindende smuldrede hen imod slutfasen af "Titanic II's" produktion? (Hvis ja: Hvilke konsekvenser for filmen tror De, hans manglende overskud fik?)

Interviewspørgsmål til Rex Reason

Set i bakspejlet, tror De så at "Titanic II" var blevet en større kvalitetsmæssig succes, hvis der var blevet castet anderledes? Hvordan var rollerne blevet fordelt, hvis det havde stået til dem?

Scene 12: Interview

Skuespillerne bliver sat i stævne af "The Making of Titanic II's" skabere på en hyggelig restaurant i Hollywood.

Interviewspørgsmål til en vilkårlig karakter

Hvordan føles det at se hinanden igen?

Interviewspørgsmål til en vilkårlig karakter

Er det nostalgi, der præger denne genforening?

KARAKTERERNE

JULIE ADAMS - scenariets succeshistorie og filmdiva. Hun er den af karaktererne, der har haft størst held med sin skuespilkarriere. Hun har bevist at hun var en karakterskuespillerinde, og har bl.a. været med i en eller flere Woody Allen-film. Alligevel husker man hende bedst for "Titanic II". Spiller heltinden **KAY LAWRENCE**.

RICHARD CARLSON - scenariets science fictionfan. Carlson holder af Ray Bradbury og Arthur C. Clarke. Han har gjort karriere som instruktør, netop inden for den genre, som "Titanic II" hører under. Han er sikkert den, der vil være mest positivt indstillet overfor filmen. Spiller helten **DAVID REED**.

REX REASON - er den utilpassede skuespiller, der egentlig er ret talentfuld, men som aldrig har brændt nok for det til at slå igennem. Efter at have spillet hovedrollen i "Storm Over Tibet" har han fået stjernenykker, og føler sig sikkert for god til rollen som Jed Grant i "Titanic II". Spiller **JED GRANT**.

RICHARD DENNING - ildsjælen, der vil gøre alt for en karriere inden for filmen, men som måske ikke er helt flot nok, eller helt talentfuld nok. Spiller **CAPTAIN MORGAN**.

WHIT BISSEL - aristokraten med den engelske accent. Han har fundet sin niche, hvor han er godt tilpas, og gennem alt sit fagforeningsarbejde har han fået en række kontakter og tråde at trække i. Han er den eneste, der kunne havde reddet filmen, men han gør det ikke, sikkert fordi han ikke har lyst til at sætte noget over styr. Spiller **DR. SCHTROUMPF**.

BIPERSONER

Der er kun to bipersoner i scenariet: **JACK ARNOLD**, der har instrueret Titanic II, og **INTERVIEWEREN**. Jack Arnold lærer vi kun at kende gennem karaktererne. Intervieweren er relativt personlighedsløs, og bruges bare til at sætte intrigerne igang.

FILMSPROG

Det er almindeligt, at man i et manuskript i begyndelsen af hver scene (det vil sige, skift af lokation) beskriver scenen. Såfremt man ellers kan se det, skal det fremgå hvilket tidspunkt på dagen det er. Hvis det er udenfor beskrives vejrforholdene. Der gives desuden et kort overblik over scenen, med beskrivelse af de vigtigste rekvisitters placering.

Gode udtryk:

Fade in/out (from black/white)

Interior: Om scener, der udspiller sig indenfor.

Exterior: Scener der udspiller sig udenfor.

Extreme closeup: Ekstremt nærbillede (fx af et øje, eller af en detalje)

Closeup: Nærbillede

Midshot: Dækker skuespilleren fra hoften og op.

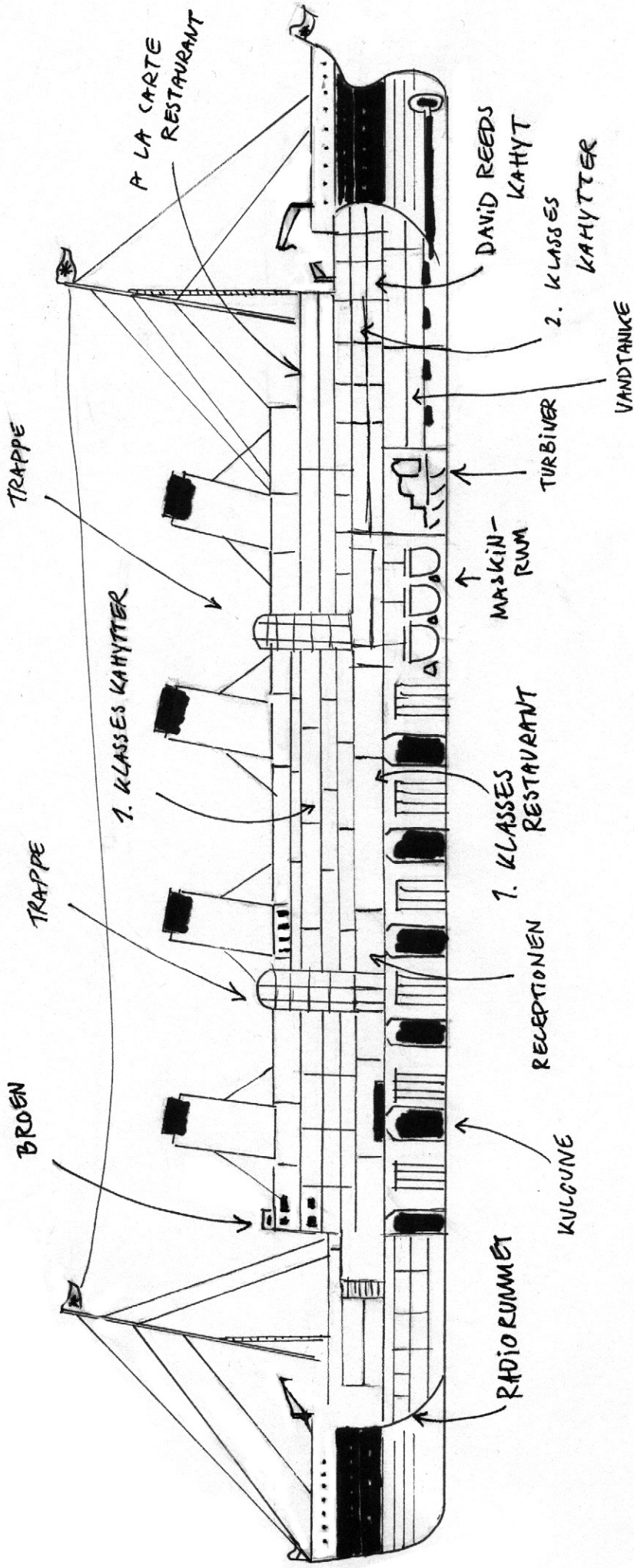
Fullshot eller establishing shot: Viser hele sceneriet.

Klip til...

Husk at Titanic II er en lavbudgetfilm, så der er få fullshots - jo flere fullshots, jo flere udgifter til kulisser! Desuden er der meget få udendørs scener, og størstedelen af filmen bærer præg af at være optaget i et af Universals studier. Kulisser/scener kan selvfølgelig også genbruges, hvilket vil sige, at den samme baggrund kan optræde flere steder i filmen.

Plan over R.M.S. Titanic II

Denne oversigt er kun beregnet til spillerens eget brug.

Richard Carlson (Oprindeligt Albert Lea)
Født: 29. april, 1915, Minnesota, USA.

Mest kendte rolle: David Reed i kultfilmen "Titanic II - last call for humanity"

Et problem med 1950'ernes sci-fi-film er at huske, om hovedpersonen blev spillet af Richard Carlson eller af Hugh Marlowe. Det bedste tip er, at hvis filmen er i 3D, er det sikkert Richard Carlson. Iblandt hans mest huskede er "It Came From Outer Space", "The Maze", og hans mest berømte: "Titanic II - last call for humanity".

Inden Carlson kom til Hollywood, havde han allerede gjort karriere som teaterskuespiller og -instruktør. Efter hans kontrakt med Universal lå hans roller som oftest i den lette ende, fx som helt i teenagefilm.

Desuden medvirkede Carlson i tidlige tv-shows, bl.a. i 1950'erserien "I Led Three Lives", hvor han spillede dobbeltagenten Herbert Philbrick, der fandt kommunister gemt under sengen i hvert afsnit. Efter at have spillet hovedrollen i talrige science fiction B-film, gik han selv over til at instruere. Hans sidste film blev "Riders to the Stars" fra 1969, hvorefter han trak sig tilbage, og levede en stille pensionisttilværelse med sin kone, den tyske skuespillerinde Paula Kirchmeyer. De slog sig ned i Hollywood Hills i Californien, hvor Carlson døde i 1983 af en hjerneblødning.

Skønt Carlson mest gjorde sig i B-film og TV-serier, er der ingen tvivl om, at han tog sin kunst alvorligt. Han var en ildsjæl, der brændte for science-fictiongenren, og var selv en ivrig læser af bl.a. Arthur C. Clarke og Ray Bradbury, som han arbejdede sammen med i "It Came From Outer Space".

Julie Adams (Oprindeligt Betty May Adams)
Født: 17. oktober 1934, Waterloo, Iowa, USA.

Mest kendte rolle: Kay Lawrence i kultfilmen "Titanic II - last call for humanity"

Skønt Betty May Adams blev født i staten Hawkeye, voksede hun op i Arkansas. Hendes skuespilsdebut var i tredje klasse, da hun spillede en af hovedrollerne i Hans og Grethe. Efter endt skolegang tog hun til Californien for at gøre karriere. Sideløbende med en sekretæruddannelse, tog hun timer i stemmetræning og skuespil.

I hendes første film, Paramountproduktionen "Red, Hot and Blue", spillede hun - meget passende - en ung, håbefuld skuespillerinde. Den førte hende ikke videre, men samtidig deltog hun i studierne casting. Det var under en sådan at hun blev opdaget af Universal, da hun blev sat til at spille over for en af datidens fodboldstjerner, Leon Hart. Fodboldstjernen viste sig at være et flop, men Adams blev tilbudt en fast kontrakt.

Adams' mest berømte rolle var som den smukke Kay Lawrence i kultklassikeren "Titanic II - last call for humanity". Det var her, hun skabte fundamentet for den lange karriere, der fulgte. Den negative side var til gengæld, at hun siden måtte kæmpe for at blive taget seriøst som skuespiller. Adams har udtalt følgende til "The New York Inquirer":

"Jeg har spillet Shakespeare, Tennessee Williams og Woody Allen. Men når folk genkender mig på gaden, udbryder de: 'Er du ikke Kay Lawrence fra Titanic II?'"

Rex Reason (Somme tider krediteret som Bart Roberts)
Født: 20. november, 1928, Berlin, Tyskland.

Mest kendte rolle: Jed Grant i kultfilmen "Titanic II - last call for humanity"

Rex Reason blev født i Tyskland, mens hans forældre var på forretningsrejse. Sammen med hans tvillingebror Rhodes voksede han op i Californien. Skønt han ikke havde nogen skuespilsdrømme, havde hans mor ambitioner på Rex' vegne, og sendte ham på skuespilskurser fra en tidlig alder. Reasons debut var i hovedrollen i en opsætning af "Seventh Heaven" på Glendales Hoover Highschool. Som syttenårig meldte han sig efter endt uddannelse ind i hæren. Efter at have aftjent sin tid dér, var han i tvivl om hvilken videre karriere han skulle vælge, og besluttede derfor at falde tilbage på sine skuespilssevner. Han lod sig indskrive ved Pasadena Playhouse, og blev efter et stykke tid headhunted til at spille hovedrollen i "Storm Over Tibet", et auteurprojekt med et selvstændigt produktionsteam. Filmen slog aldrig igennem, men leverede til gengæld råbånd til succesen "Lost Horizon". Reason fortsatte sin filmkarriere i "Titanic II - last call for humanity", der siden har opnået kultstatus. Siden hen fik Reason primært mindre roller. To gange tillod han Universal, som han var fastansat hos, at kreditere ham under aliaset Bart Roberts, men insisterede for det meste (ganske atypisk for tidens skuespillere) på at holde fast ved sit rigtige navn. På trods af at han engang havde udtalt til pressen at "hvis ikke jeg havde kunnet spille skuespil, ville jeg ikke have vidst hvad jeg skulle gøre med mit liv", vendte Rex Reason ryggen til Hollywood efter at have afviklet sin TV-serie, "The Roaring Twenties". I de senere år er han dog begyndt at dukke op på science-fictionkongresser, hvor han signerer billeder.

Richard Denning (født Louis Albert Denninger, Jr.).

27. marts 1914 - 11. oktober 1998

Poughkeepsie, New York.

Mest kendte rolle: Captain Morgan i kultfilmen "Titanic II - last call for humanity"

Skønt Richard Denning blev født i staten New York, flyttede hans familie til Los Angeles da han var 18 måneder gammel. Hans far var tekstilproducent, og øjnede et bedre marked i Californien. Efter Denning havde afsluttet high school, tog han en cand. mag. i bogholderi fra Woodbury Business College, og begyndte at arbejde for sin fars firma. Men bogholderi havde i virkeligheden aldrig haft hans interesse. For at tilgodese sin virkelige passion, spillede Denning amatørteater i sin fritid. På baggrund af et indfald deltog han i en radiokonkurrence ved navn "Do You Want to Be an Actor?" og vandt en prøvefilmning hos Warner Brothers. Warner Bros. mente dog ikke de kunne bruge ham, men nu havde Denning fået blod på tanden: Han ønskede en karriere inden for film. Ved hjælp af en god portion stædighed, lykkedes det ham at skrive kontrakt med Universal, der til gengæld insisterede på, at han skulle ændre navn fra Louis Denninger til Richard Denning, fordi hans virkelige navn mindede for meget om bankrøveren John Dillinger, der hærgede i Midtvesten under depressionen.

Den rolle, som eftertiden bedst husker Denning for, er som Captain Morgan i "Titanic II - last call for humanity". Efter optagelsen af denne, spillede han i tolv år guvernør på Hawaii i tv-serien "Hawaii Five-O", der handlede om et specialkorps af politifolk, der ryddede ud i Hawaiis underverden. I 1974 døde Dennings kone, skuespillerinden Evelyn Ankers, af kræft. Denning selv levede indtil 1998, hvor han faldt om, 84 år gammel, med et hjertestop.

Denninger har udtalt sig på følgende vis om sin karriere:

"Jeg er taknemmelig for min karriere, selvom den ikke var spektakulær. Jeg 'fyldte hullerne ud', og tjente nok til dagen og vejen. Jeg har vidunderlige minder om den tid, men jeg savner den ikke".

Fødenavn Whitner Bissel (ofte krediteret som Whit Bissel)
Født: 25. oktober, 1909, Cork, Irland. Død: 3. maj, 1995.

Mest kendte rolle: Dr. Schtroumpf i kultfilmen "Titanic II - last call for humanity"

Whitner Bissel var ældste søn i en familie af aristokratiske, engelske protestanter, hvis gods havde beliggenhed i nærheden af Cork i Sydirlend. Allerede som fireårig blev Bissel sendt på kostskole i England, og oplevede derfor kun fra afstand sin families økonomiske vanskeligheder. I løbet af en snes år blev slægten ruineret, grundet den irske borgerkrig, og det efterfølgende anstrengte forhold mellem Irland og England. Efter faderens død da Bissel var 21, satte moderen sin lid til sønnens evner som børsmægler i London. På trods af hans store veltalenhed og dannelse, magtede Bissel ikke at klare sig på det depressionsramte marked. Han emigrerede til New York, enten lokket af et mere glamourøst liv i showbiz, eller for at undslippe presset fra familien.

Efter at have gjort karriere på Broadway, besluttede Bissel sig for at gå til filmen. I løbet af halvtredserne og tredserne medvirkede han i over 200 spillefilm og dusinvis af TV-serier, bl.a. "Star Trek".

Størst indtryk gjorde Bissel i "Titanic II - last call for humanity" (1952), og i "I was a teenage werewolf" (1957), da han spillede den onde professor, der gjorde Michael Landon til varulv.

Bissel gjorde en karriere ud af at spille roller, der udtrålede autoritet, som fx læger, professorer og forskere. Han var del af den faste stab på TV-føljetonen "Bachelor Father" (1957), og på "The Time Tunnel" (1966). Han var desuden i 18 år repræsentant for skuespillerne i Academy of Motion Picture Arts and Sciences. Han var med til at uddele the National Filmmaker's Scholarship og var en særdeles aktiv fagforeningsmand.

Bissel sov stille ind i sit hjem i Los Angeles, i 1995.